

Сергей КРАПИВИН

Люди бегут, приподняв воротник...

История одного стихотворения о Минске

В эти дни ряд публицистов сравнивают ситуацию в Беларуси с тем, что происходило в республике в конце тридцатых годов прошлого века. Говорят о тотальной политической слежке, об атмосфере страха в обществе. А мне думается, что ситуация времен сталинщины имела важное отличие.

Тогдашний лидер Беларусь товарищ Пономаренко не похвастался с открытым трибуном тем, что он "слушает" и "читает" всех и вся. Газеты и радио БССР не публиковали оперативные материалы контроля за недовольными режимом.

Спецслужбы делали свое дело неслышально, но эффективно: поставляли властям информацию с "контентом" и объемом, которого требовал текущий политический момент. Вот, например, в октябре 1940 года ежедневные сводки НКВД, которые ложились на стол Пономаренко, заимели специализированно-тематический "студенческий" характер. (В те смутные дни, как указывалось в донесении наркома Цанавы, "в Минске обработано 100% городской исходящей корреспонденции с целью выявления настроений студенчества"). Так всегда бывало, когда в стране происходило что-то важное.

Проводят ли выборы в органы власти или объявляют новый государственный заем, утверждают ли производственный почин или разбрасывают очередную вредительскую организацию — партии большевиков надо было знать, что говорят об этом в народе.

Партия вообще должна была слышать все, что происходит в стране: какие слова бормочет студент Ваня, тиская под лестницей студентку Маню, и о чем скребет по бумаге перед горючим Луцевича (он же поэт Янка Купала); по какому вопросу плачет младенец в роддоме №2 и на какую тему шелестят тополи в парке "Профитерн" над рекой Свислочью в Минске...

Об этом я писал в очерке "Эх, мамана, в колок возвращаться стыдно!", опубликованном "Народной Волей" 5 октября 2010 года. Документальной основой послужили переподсигрированные личные письма (Национальный архив и Центральный архив КГБ Республики Беларусь), в которых студенты живописали митинги в аудиториях и общежитиях, делились горькими мыслями с близкими людьми.

Напомним, что в октябре 1940 года в Минске произошли студенческие беспорядки в связи с постановлением Совнаркома СССР "Об установлении платности обучения в старших классах средних школ и в высших учебных заведениях СССР и об изменении порядка назначения стипендий". Тысячи молодых людей сразу были лишиены возможности продолжать обучение в вузах и техникумах, сломались многие судьбы.

Студенты писали родным и близким (из неопубликованного прежде): "Положение в Минске неважное... По секрету говоря, в институте самая настоящая контролеволюция..." "Цельные контролеволюционные выступления, но документов никому пока не отдают и с учебы не отпускают, хотя никто эти дни не учится...", "Студенты с комсомольского собрания все ушли, выгоняли профессоров из аудиторий".

Прошло сорок лет. Смогут ли узнать себя оставшиеся в живых герои этих писем — адресанты и адресаты? Выскажут они малоизвестную надежду, что спустя десятилетия кто-либо откликается...

Позвонил Лев Самсонович Анцелиевич — чудесный милый старик, герой очерка "Я родился на дрожжевом заводе" ("НВ", 23.09.2010). Была рассказанная подлинная история, которая близка по сюжету к той, что произошла с героям романом Анатолия Рыбакова "Дети Арбата" Сашей Панкратовым.

Осенью 1940 года в Минске продолжала встречаться компания школьных друзей — недавних выпускников средней школы №5, которая стояла на улице Ленинской. Кто-то из этих юношей и девушек устроился на работу, кто-то поступил в вузы и техникумы. Встречались, делились впечатлениями о начале взрослой жизни. А тут грянуло правительственные постановление о введении платы за обучение, которое вынудило многих студентов оставить аудитории.

Лев Анцелиевич вспоминает:

— Я учился на первом курсе гидромелиоративного факультета Белорусского политехнического института. Лицо меня заслушанное постановление не затронуло по одной причине: в те октябрьские дни сорокового я получил повестку военкомата о призывае на действительную службу в Красную Армию и вскоре покинул Минск на долгие годы. Но знаю, что в связи со студенческими волнениями крепко пострадал, был арестован один участник моего круга друзей. История следующая. В те дни по Минску разошлось и декламировалось в молодежных компаниях одно ироническое стихотворение — зарисовка осенних городских событий. Автором его был замечательный парень Рувим Котин. Рувик училился в параллельном классе и поэтому не попал на выпускную фотографию нашего детского "А". Но принадлежал он к моему кругу друзей. Отлично помню, что Рувик жил на улице Интернациональной, окна квартиры

В предвоенном году сфотографировались выпускники минской средней школы №5. В первом ряду четвертая слева сидит Евгения Кренгауз — та, которой адресовал стихотворение Рувим Котин. Рядом с ней, пятый слева, — Лёва Анцелиевич.

Столько их осталось из довоенной компании в 1945 году (Лев Анцелиевич — в офицерской форме).

Лев Анцелиевич, 2010 г.

его отца, старого партийца, выходили на Клуб пищевиков имени Сталина — на этом месте сейчас кинотеатр "Победа"...

Слушаю рассказ ветерана и чувствую, что наступает озарение: фамилия — Котин, местожительство — улица Интернациональная...

— Лев Самсонович! Сейчас я включу нотубук, открою базу моих данных об участниках студенческих волнений осени сорокового года и развею твойочный адрес вашего товарища... Вот он: Минск, улица Интернациональная, дом 10, квартира 30.

— Пожале, что так.

— А теперь сообщу, куда и кому послал письмо Рувим Котин: Москва, 96, Всехсвятское, 3-й Студенческий городок, 2-й корпус, комната 10, для Кренгауза Е. Я.

— Так же моя одноклассница Женя Кренгауз, мы рядом на выпускной фотографии! Она в сороковом стала московской студенткой, а Рувик с ней дружил и переписывался.

— Пора сверить текст стихотворения, которое попало на стол Пономаренко и из-за которого арестовали Рувима Котина. Вы лично помните какие-либо строки?

— Как же они звучали?.. А давай позвоним моей бывшей однокласснице Эсфирь Ильиничне Дмитрук, у которой девчата фамилия Кугель. С памятью у нее лучше, чем у меня... Алло, Эсся?.. Это Лёвка Анцелиевич звонит. Ты, помнно, говорила, что Рувик арестован из-за стихотворения. Что в нем было написано?..

Спустя время Лев Самсонович положил передо мной листок с двумя строчками ("больше, к сожалению, не припоминается"):

Весело, четко студенты идут,
Больше стипендии им не дадут.

Есть совпадение текста! Ну так вот же, товарищи ветераны, полный текст сохранившегося в архивах стихотворения.

Рувим КОТИН
**«Осень подкралась
густыми туманами»**

Осень подкралась густыми туманами,
Голые деревья стоят великанами.

Желтые листья безжалостно падают,
Кроны густые ух глаза не радуют.

Поле, что летом ласкало твой взор,
Стынет пустое, повсюду простор.
Все яровые убрали хлеба,
Нынче в колхозах идет молотьба.

Люди бегут, приподняв воротник,
И воробей головой поник.
Мокрою курицей на мостовой,
Брови насупив, стоит постовой.

Школьники серую стойкой гусей —
На "колбасе", чтобы было скорей,
В школу несутся на всех парусах,
Хохот и гомон во всех корпушах.

Медленно, важно студенты идут,
Больше стипендии им не дадут.
Нечего, значит, сегодня спешить:
Вуз за учение надо платить.

Утром в трамваях ужасная давка.
Очередь длинная линяет к прилавку,
Всюду свой нос эти бабы суют:
"Что вы сидите? Там мыло дают!"

Мне надоело без дела ходить,
Вот и решил я стихи насточить.
Как они вышли — я им не судья,
В книгах, газетах печатать нельзя.

Какая прелестная зарисовка довоенной белорусской столицы! Здесь есть и настроение современника, и живые черточки быта, и забытые ныне реалии вроде "колбасы" — трамвайного соединительного шланга и буфера, на котором катились уличные озорники...

Спасибо литераторам в штатском и лично ценителю студенческой поэзии товарищу Пономаренко за то, что они сохранили в архивах это стихотворение Рувима Котина!

О судьбе автора известно немногое. По рассказам, перед самым началом войны Рувим Котин был выпущен из тюрьмы. Воевал, попал в плен. В лагере советских военнопленных в Норвегии назывался себе татафоном (и потому уцелел), по отзывам товарищей, вел себя в неволе достойно и мужественно. Вернулся в Минск, но в 1949 году в период антисемитской вакханалии в СССР получил 25 лет лагерей. Был реабилитирован в 1956 году и вскоре эмигрировал.

Где сохранилась фотография Рувима Котина? У кого есть сведения об этом безусловно талантливом человеке?

Минск, 1930-е годы,
улица Ленинская.

СПАДЧЫНА

Без дахоўкі...

Рэстаўрацыя Нясвіжскага замка будзе хутчэй за ўсё канчаткова завершана ў бігучым годзе.

Аднак, па словах начальніка Управління па ахове гісторыка-культурнай спадчыны і рэстаўрацыі Міністэрства культуры Ігара Чарняўскага, гэта не азначае, што спецыялісты-рэстаўратары пакінчы аўтазусім.

Яны, як і раней, будуть працаўнікамі дзяржавы, не пешаходжаны пры гэтым экспкурсаводамі і турыстамі. Такое практыкуюцца пры рэстаўрацыі многіх гісторыка-архітэктурных аб'ектаў у Еўропе. Там дзяліўся рэстаўрацыя падстанцыя пастаўніка і на заміне наведальнікамі.

Што тынцы рэстаўрацыі астатніх 34 помнікаў архітэктуры історыі і культуры — пакінчы аўтазусім.

Дзяржава пакуль не спадобілася прыняць законы, якія ўнесьці дзяржаўны рэсторан "Замкі Беларус", то работа будзе працягнута.

Георгій Чыгір.

РЭЙТИНГ

У Мінску запатрабаваны прыбліальшчыкі і медсёстры

Сярэдні памер дапамогі па беспрацоўї ў Мінску складае ў сярэднім каля 68 тысяч рублёў.

Я паведамілі БелаПАН ва управлінні занятасці камітэта па працы, занятасці і сацыяльнай абароне Мінгарвыканкама, у службах занятасці на 1 лютага было зарэгістравана 3342 бесправнікі. А студэнты на садзейнінні ў пракладвані звязаліся больш за 1360 чалавек. На пастаянную ці часовую працу пракладвані звязалісь 674 чалавекі. З іх 565 бесправнікі атрымалі пастаянную працу.

ВІНШУЕМ!

Наталля Гайды цяпер мае ордэн Скарэны

Аляксандар
Яфрэмаву —
званне "Народны
артыст".

Днамі зорка беларускай апера **Наталля Гайды** — за шматгадовую пленнюю працу і высокі прафесіяналізм узнагароджана ордэнам Францыска Скарэны.

Медаліст Францыска Скарэны ўніараўнаваў таксама гендырэктар УП "Кінавідарапракт" Мінгарвыканкама **Васіль Коктыш** і народны артыст Беларусі **Аляксандр Ткачонак**.

Відомаму кінарэжысёру **Аляксандру Яфрэмаву** прысвоена ганаровая званне "Народны артыст Беларусі", а артысту Рускага тэатра **Івану Мацкевічу** — "Заслужаны артыст".

Марына ВІШНЕЎСКАЯ.

Флейта ад Співакова для Юліі Шчасновіч

Такі падарунак атрымала маладая беларуская флейтыстка Юлія Шчасновіч ад народнага артыста СССР, кіраўніка Дзяржаўнай камернай аркестра "Віртуозы Москвы" Уладзіміра Співакова.

У снежні мінулага года Співакоў па запрашэнні прафесара Беларускай дзяржаўнай акадэміі музыкі Барыса Нікчоў паслухаў выступленне студэнта II курса Юліі Шчасновіч і высоцай ацэнкай яе творчыя патэнцыялы. Як піша belta.by, маэстра запрасіў дзяячынну для ўзделу ў сунмесных канцэртах і падбіці ёй падпраўляць музычны інструмент высоцай.

Празентацыя новай флейты адбудзеца з Співаковай дзяржаўнай акадэміі дзяржаўных дыхавых інструментаў.

Юлія Шчасновіч — неаднارодная пераможца розных міжнародных конкурсаў, у 2005 і 2007 гадах была стыльнай амбасадорынкай дзяржаўнага фонду кіраўніка Дзяржаўнай музыкальнай акадэміі Рувіма Співакава па падрымцы таленавітай моладзі.

Празентацыя новай флейты адбудзеца з Співаковай дзяржаўнай акадэміі дзяржаўных дыхавых інструментаў.

Прачэс прайграваўся в пух і прак, готовы на все. Они ліхадрачно ішчоціця для продлоджэння ігры, чтобы не гіпнозіраваць яе тварчысціем. Эты люди, працягнуўшыся з пух і прак, готовы на все. Они ліхадрачно ішчоціця для продлоджэння ігры, чтобы не гіпнозіраваць яе тварчысціем. Эты люди, працягнуўшыся з пух і прак, готовы на все.

ВІНШУЕМ!

Беларуская Пасіянарыя

Лідзія Сямёнаўна Савік...

З гэтай мудрай, абавязнай, духуноў багатай жанчынай я сустрэўся ўпершыню мінулай восеню, калі яна разам з пастаў Міхасём Скоблам прыяздзала ў Дзяржынск на працэсцьніцкую кітапраўну. Падчас, як выступлення слухаў ліўвікі кожнае слова — настолкі было яркім, даходлівым і пераканаўчым. Паламалася: сапраўдная беларуская Пасіянарыя! Каб жа тас усе наўкоўцу маглы даносіць да людзей багатыя веды на нашай літаратуре, дык іншымі і бібліятэкамі ламлілася ў аднамясяці да аматараў беларускага прыгоўкага пісьменства...

Прабачце, я яшчэ не сказаў, хто ж такая Лідзія Савік. Дык скажу, хоць пералік і ня будзе кароткі: выдатная беларуская літаратураніца і пісьменница, кандыдат філалагічных наукаў, прафесар, педагог; ганаровы акаадэмік Міжнароднай акадэміі науак Еўропы, аўтар шматлікіх кніг і артыкулаў, наўмысліў і карнатаў даследчык скарбай роднай літаратуры. Шмат гадоў працаўала старым наўковым супрацоўнікам Інстытута літаратуры імя Янкі Купалы АН Беларусі, затым — прафесарам Беларускага дзяржаўнага вынёсцілісту і міністэрства культуры і настаўніцтва.

Лідзія Савік — распавядальца, якую ўважаю, але і пісьменніца, якую ўважаю. І гэдзяна сваё видаенне дзіцячыя, якія прайшлі ў партызанскім лесе, дзе маці хавалася з маленікімі Лідачкам і Ірэнкай. Міх іншым, мадодзьша — Ірына Шыкунова — стала ў далейшым знакамітай сялянкай, народнай артысткай Беларусі, відчай салісткай Тэатру народнага спектаклю, яе глыбокі патрэбы, якія вільяю любоў да сцэны.

Лідзія Савік не пераўбошчаніца, гэтая мяккая, лагодная історыя, якую ёні пішуць.

Аказаўся, што маці, стаўшы партызанкай, за свае баявныя справы ўзнагароджаная ордэнам і медалямі, у мірны час, з двумя малінамі на руках, зведала не менш ціхасісную, чым у ліхалецце. На часціце, сустрэўся ў сябе ўзвышшы, якое раконструявала эпоху караля Аўгуста і ўзельнічала ў руцых турнірах, змагаючыся на матыцьках турнірах, інавада ў ЗША ў 1960-х гадах.

Паводле слоў Зміцера Несцока, усе ўзельнікі праекта — людзі «дастакова дарослыя, са сферміраванымі каштоўнасцямі і забічанымі, бо ўтрыманне байкерскай тэхнікі патрабуе значных сродкаў».

Мінскія гасці зарабляюць на іншаземцаў

У мінулым годзе больш за 80% выручкі гасцініцы Мінска атрымалі менавіта за кошт размешчэння прыездных у мінскіх гасцініцах, у мінскім годзе выручка вырасла на 28,7% у параванні з папярэднім годам і склаў 163,3 млрд рублёў.

Трэба адзначыць, што ў паярэнні з 2009-м у 2010 годзе павялічыўся і кошт сутачнага пражывання ў гасцініцах Мінска. Летасць ён склаў у сярэднім 155,9 рублёў, у 2009-м вагаўся ў межах 124,3 тысячаў.

На працягу 2010 года ў стаўлічных гасцініцах было размешчана 398,5 тыс. чалавек, з якіх 39,4% — грамадзяніне Беларусі.

Сярод іншаземцаў, якія спыняліся ў мінскіх гасцініцах, 61,5% склаў грамадзяніне краін СНД. Абсалютна большасць з іх — расіяне (84,1%), і ўкраінцы (9,65).

На 1 студзеня 2011 года ў Мінску налічвалася 28 гасцініц, з іх дзеў піцэркавыя, дзеў чатырохзоркавыя і шасць трохзоркавых.

Марына НОСАВА.

Беларусы просяць адміністрад на пераход на зімовы час?

Франкфурт-на-Майне, дзе лежаўся і сустрэў сваё 100-годдзе. Яна не раз бывала яго гостініцай і стала першым біёграфам вучонага, аўтарам прысвечаных яму кніг "Віртане", "Космас беларуса" і "Грамадзянін свету" (апошняя — у саўгартстве).

Які ход даў Беларусі таўшчыні, незвычайна таленавітую жанчыні? Распавітае я і чую:

— Даў простага я роду, сялянскага. Народзілася ў 1936 годзе ў вёсцы Камуна на Любаншчыне — якраз у мясцінах, алеўтам Янкі Купалам у пазме "Над рапой Арэса". Бацька Адам Піतровіч Адзярыкава быў трактарыст, і маці Алена Піліпавна — трактарыстка, працаўала на асушеных тарфнянках. Лёс бацькі, як і ягы братоў, склалася трагічна. Брат Пракоп Адзярыкава (даречы, ён голубы герой купалаўскай пазмы) аказаўся беспадставна разпрославаны ў 1937 годзе і загінуў у стаўлічных лагерах. Ваціл, венечні лёгкі лётчык, загінуў у 1941-м, абараняючы Мінск. А бацьканткі склаў галаву пры абароне. Масквы, — распавядала Лідзія Сямёнаўна. І гэдзяна сваё видаенне дзіцячыя, якія прайшлі ў партызанскім лесе, дзе маці хавалася з маленікі Лідачкам і Ірэнкай. Міх іншым, мадодзьша — Ірына Шыкунова — стала ў далейшым знакамітай сялянкай, народнай артысткай Беларусі, відчай салісткай Тэатру народнага спектаклю, яе глыбокі патрэбы, якія вільяю любоў да сцэны.

Лідзія Савік не астыніла, што маці, стаўшы партызанкай, за свае баявныя справы ўзнагароджаная ордэнам і медалямі, у мірны час, з двумя малінамі на руках, зведала не менш ціхасісную, чым у ліхалецце. На часціце, сустрэўся ў сябе ўзвышшы, якое раконструявала эпоху караля Аўгуста і ўзельнічала ў руцых турнірах, змагаючыся на матыцьках турнірах, інавада ў ЗША ў 1960-х гадах.

Паводле слоў Зміцера Несцока, усе ўзельнікі праекта — людзі «дастакова дарослыя, са сферміраванымі каштоўнасцямі і забічанымі, бо ўтрыманне байкерскай тэхнікі патрабуе значных сродкаў».

Рыцары сядуть на матыцькі

Мінскі рыцарскі клуб "Орден Пайначнага Храма" плануе стварыць уласную групу байкераў.

Пра гэтага паведаміў кіраўнік клуба Зміцер Несцок. У гэтым групу ўйдзуть прыблізна 15 чалавек, якія будзяць вывучаць майстэрства рыцарскага боя на матыцьках з выкарыстаннем мячу, дзідзя, іншых сядзінавічных вадаў, відай узбраенню і даспехах. Такое аб'яднанне байкераў, якое раконструявала эпоху караля Аўгуста і ўзельнічала ў руцых турнірах, змагаючыся на матыцьках турнірах, інавада ў 1960-х гадах.

Паводле слоў Зміцера Несцока, усе ўзельнікі праекта — людзі «дастакова дарослыя, са сферміраванымі каштоўнасцямі і забічанымі, бо ўтрыманне байкерскай тэхнікі патрабуе значных сродкаў».

Дарэчы

"Орден Пайначнага Храма" — старыня ў Беларусі рыцарскі клуб. Ён быў заснаваны ў 1994 годзе і змаймаваў рэканструкцыйны рыцарскі-мінскага ордэна тампліера XI—XIII стагоддзяў, мае прыкладна 20 філіялаў у Беларусі, Расіі і краінах Балтыйскага поўдня, якія відаюць на матыцьках турнірах, інавада ў міжнароднае грамадскае аўтаданнанне "Рыцары Утрэмера".

...Шлях-пушыні прывялі сям'ю ў Дзяржынск. Тут Лідзія Савік скончыла школу і пачала працоўны шлях. Тут знайшла сваё стварэнне суддзяна, вернага і любага сябру з юнтаўца і па сэнтэнці зане — цудоўнага чалавека Мікалая Савіка. Зарас Мікалаі Пітровіч — адзін з буйнейшых ачынчыных вучоных у галіне кібернетыкі і камса-науک, працуе ў Акадэміі наукаў. Аднак, будучы адօарным фізікам, не цураеца і "ліркы" — публікую ў розных выданнях цікавыя наўсы, але выдатных беларускіх наўкоўцаў, якіх добрае ведае.

...Наши размовы з кубкамі гарбатычаста пералінілі тэлефонныя звязкі: ад Ірыны Міхайлавны — удавы Васілія Быкова, іншых сбрую і знаёмых. Усім яна патрэбна, гэтая Лідзія Сямёнаўна, яе добрае і разнавіднае слова дагамагае многім, як чарнобыльцамі...

Нават не верыцца, што гэтай жанчынке, такай нераўнадушнай і маладой, такай энергічнай, уху 75. Не сумніваюся, што наперадзе ўсе — шмат новых здзінавічных, ураханіні і сбрую. Хатоль будзе яна зайдыць даў буйнымі гуморы і з новымі творчымі задумкамі.

Віншу, дарагая Лідзія Сямёнаўна!

Лявон ЦЕЛЕШ.

Віншу, дарагая Лідзія Сямёнаўна!

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў. Барысам Кітом, які зараз жыве ў нямецкім горадзе

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў.

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў.

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў.

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў.

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў.

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў.

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў.

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў.

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў.

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў.

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў.

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў.

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў.

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў.

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў.

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў.

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў.

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў.

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў.

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў.

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў.

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў.

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў.

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў.

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў.

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў.

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў.

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў.

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў.

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў.

Лідзія Савік — славутны амэрыканскі вучоный у галіне камса-наукаў.

Лідзія Сав

З ПЕРШЫХ ВУСНАЎ

«Мой сын займаецца сноубордам і навуковай працай...»

Галоўны трэнер зборнай Беларусі па фрыстайлі Мікалай КАЗЕКА распавёў “Народнай Волі” пра тое, у чым сіла беларускіх фрыстайлістаў, а таксама аб выніках сезона і ахвярах у імя спорту.

ВНЕ ИГРЫ

Пролет мимо Лиги чемпионов

Международная федерация хоккея (IIHF) отказалась от проведения Лиги чемпионов в сезоне-2011/12.

Причиной такого решения стала позиция большинства национальных европейских лиг, которые не приняли предложение IIHF о возобновлении континентального турнира. Об этом сообщает официальный сайт IIHF.

Первый розыгрыш хоккейной Лиги чемпионов прошел в сезоне-2008/09 и закончился победой швейцарского "Цюриха". В 2009 году турнир отменили из-за финансового кризиса. Розыгрыш планировалось возобновить, начиная с сезона-2011/12. Лига чемпионов проводится не будет.

Напомним, что минская "Юность" получила право выступить в Лиге чемпионов, выиграв в январе суперфинал прошедшего в белорусской столице Континентального кубка. Но теперь — полный "пролет".

Они болеют за любимых футболистов

Польские геи потребовали создать специальные секции для гомосексуалистов на трибунах футбольных стадионов во время чемпионата Европы 2012 года, который совместно организуют Польша и Украина.

Предполагается, что места в этих секторах смогут занимать члены гей-фэн-клуба "Бордюш" Польши "Радужная трибуна".

В заявлении, размещенном на сайте фан-клуба, подчеркивается, что в нынешней ситуации на стадионах геи не чувствуют себя в безопасности и это мешает им поддерживать национальную команду.

Отмечается, что сборная

Польши содержит за счет налогов, которые платят в том числе и геи. В заявлении говорится, что без разбивки по секторам гарантировать безопасность гомосексуалистов на трибунах невозможно.

Евро-2012 начнется 8 июня 2012 года. Матч открытия с участием сборной Польши пройдет в Варшаве. Финиш состоится 1 июля в Киеве.

А причем здесь ягненок?

Футболисты клуба "Локомотив" из болгарского Пловдива принесли в жертву ягненка на поле домашнего стадиона.

Жертвоприношение, по замыслу игроков и руководителей клуба, должно помочь команде хорошо выступить во втором круге чемпионата Болгарии. Об этом пишет болгарское издание Gong.

Ягненка принесли в жертву по инициативе руководства клуба, а игроки, как отмечает издание, встретили эти идеи с энтузиазмом. Жертвоприношение совершили в присутствии священника — болельщика команды, который прочитал молитву о благополучии "Локомотива". Кто именно резал ягненка, не уточняется.

Как сообщается на сайте

фенатов пловдивского клуба Ipcf.net, капитан команды вратарь Здравко Лазаров (он известен по выступлениям за сборную Болгарии) и второй голкипер француз Флориан Луккини помазали кровью ягненка штанги ворот. Вратари сделали это для того, чтобы пропускать как можно меньше голов.

В 15 матчах чемпионата Болгарии сезона-2010/11 "Локомотив" набрал 26 очков. Пловдивская команда занимает в первенстве страны шестое место с отставанием в 11 очков от лидирующего "Литекса" из Ловечка.

Жизнь только начиналась

Во время спарринга между клубом "Плиски" и дублем киевского "Арсенала" прямо на поле остановилось сердце у 19-летнего футболиста Олега Гричака, находившегося в киевском клубе на просмотре.

Несмотря на все усилия врачей, спасти жизнь Олегу не удалось. Гричак выступил за "Плиски", но в спарринге против "Арсенала" его просматривали "канониры". В игре Гричак вошел на 70-й минуте, а на 83-й ему стало плохо. Присутствовавший на игре врач оказал первую ме-

З ПЕРШЫХ ВУСНАЎ

Мікалай КАЗЕКА:

«Мой сын займаецца сноубордам і навуковай працай...»

нія ж ў гэтыя від спорту прыходзілі з іншых, чым бы мовіць, роднасных. Спартсмены, якія займаліся акробатыкай, гімнастыкай, скаккамі ў ваду...

У трэнера Мікалаі Казекі ёсць нейкія свае сакрэты работы?

— Не ведаю нават, што можна іх называць сакрэтымі... Галоўнае — гэта пракца і веды. Ставіш мату і глядзіш, што патрэнба, каб яе дасцігнуць. Гэта не толькі ў спорце, але і ў жыцці.

— Спорт у вашым жыцці займае шмат часу — зборы, раз'езды, спаборніцтвы... Я да гэтага ставіца сям'я?

— Безумоўна, ёсць нават выпадкі, калі суддзя "даламагае" спартсмену са сваёй краіны і дае менш балу канкуранту. І ёсць варыянты, як з этым змагацца. Мы, напрыклад, прасоўваем сваіх у судэйскім корпусе — падчас этапа Кубка свету ў Раубічах былі і беларускія суддзі.

— Тэхнічна прапаляем са спартсменамі, каб менш даваць падстапу для беспадстапнага зняцця блаку. Супрацьядзе траба шукати.

— Мікалай Іванавіч, самі выў свой час займаіся скачкамі на багутве?

— Так, затым падаўшася ў фрыстайл. І скажу, што веданне батута вельмі дапамагло надалей. Гэта ж ўсё акробатыка. Дарэны, зазар у нас ужо запрацавалі дзіцячыя спартыўныя шкілы, якія спэцыяльна рыхтуюць фрыстайлісту. А раз

— Ен фрыстайлам не займаецца?

— Не, але захапляеца сноубордам. І займаецца наўкавай работай. Як кажуць, выбраў для сябе краіну іншую дарогу, чым бацька.

— Алеся Сіві.

вертынал и занял итоговое восьмое место (белорусы, напомним, стали лишь десятыми). Первый поединок пройдет на "Минск-Арэне", а повторный — скорее всего в Солигорске.

Затем команда Эдуарда Занковца проведет еще два спарринга: 23 апреля со сборной Швейцарии, а 25 апреля — с командой Германии.

Чемпионат мира-2011

пройдет в словакии. Братиславе и Кошице с 29 апреля по 15 мая. Накануне предварительного этапа мирового форума соперниками наших соотечественников станут канадцы (29 апреля), швейцарцы (1 мая) и французы (3 мая). Для выхода во второй раунд необходимо занять не ниже третьего места в своей группе.

Какой он будет — первый блин?

Национальная сборная Беларуси по хоккею 8 апреля впервые сыграет на "Минск-Арэне".

Так уж вышло, что главная команда страны до сих пор не провела ни одного матча на самой вместительной крытой ледовой арене, которая функционирует уже больше года. 8 апреля в дебютном товарищеском поединке на "Минск-Арэне" соперником сборной Беларуси будет чемпион мира-2010 — национальная команда Чехии. Игра начнется в 19.00. Билеты на матч стоимостью от 10 до 50 тысяч уже поступили в продажу.

9 апреля матч белорусов с чемпионами мира чехами сменился по месту в Бобруйске, где команда проведет повторную встречу, сообщают БЕЛТА.

Откроется же спарринговая программа сборной Беларуси перед чемпионатом мира двумя товарищескими поединками с командой России.

А 15–16 апреля белорусская дружина сыграет два товарищеских матча с национальной командой Дании, которая навела шороху на минувшем чемпионате мира в Германии, пробившись в четвертьфинал и заняв итоговое восьмое место (белорусы, напомним, стали лишь десятыми).

Первый поединок пройдет на "Минск-Арэне", а повторный — скорее всего в Солигорске.

Затем команда Эдуарда Занковца проведет еще два спарринга: 23 апреля со сборной Швейцарии, а 25 апреля — с командой Германии.

Чемпионат мира-2011

пройдет в словакии. Братиславе и Кошице с 29 апреля по 15 мая. Накануне предварительного этапа мирового форума соперниками наших соотечественников станут канадцы (29 апреля), швейцарцы (1 мая) и французы (3 мая). Для выхода во второй раунд необходимо занять не ниже третьего места в своей группе.

Бразильцы устремились в Борисов

В конце прошлой недели борисовский БАТЭ и бразильский клуб "Сан-Карлос", выступающий в чемпионате штата Сан-Паулу, подписали трансферный сертификат об аренде с правом покупки 22-летнего форварда Алекса (полное имя — Алексеу Порфириу де Лима).

Сам Алексей, находясь в Париже, тоже вчера подписал контракт с БАТЭ, передает официальный сайт БАТЭ.

Ляхович рвется в бой!

Экс-чемпион мира по боксу в супертяжелом весе Сергей Ляхович подписал контракт с американской промоутерской компанией Main Events, которой также принадлежит права напольского бойца Томаша Адамека.

Как заявила новый промоутер "Белого Волка" Кэти Дува, уже в 2012 году Сергею планируют организовать бой за титул чемпиона мира.

У Сергея Ляховича уже запланирован ближайший поединок. Он состоится 9 апреля в американском Ньюарке. Соперник белорус пока не известен. Десятираундовый бой пройдет в андеркарте поединка поляка Томаша Адамека и ирландца Кевина Макбрайда.

Предыдущий поединок "Белый Волк" провел 22 мая 2010 года — тогда в немецком Ростоке он в 9-м раунде нокаутировал никарагуанского бойца Эванса Куинна.

Пять лет назад Сергей Ляхович сенсационно завоевал титул чемпиона мира, победив Леймона Брюстера, однако через 7 месяцев уступил титул Шеннону Бриггсу, проиграв поединок нокаутом на последней секунде боя, сообщает interfax.by.

Александр НИКОНОРОВ.

Асадзі назад!

"Мінскія лыжні" — зімова спартыўнае свята, якое ўзнікла ў 1989 годзе. Упершыню ўзнікла ў Раубічах. У цяжкіх снежных умовах на снегавых лыжах змагаліся спортсмены з усіх краін СССР. А ў 1991 годзе ў Мінску адбылася першая лыжная гонка на 100 кіламетраў. А ў 1992 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 50 кіламетраў. А ў 1993 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 10 кіламетраў. А ў 1994 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 5 кіламетраў. А ў 1995 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 1 кіламетр. А ў 1996 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 100 кіламетраў. А ў 1997 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 50 кіламетраў. А ў 1998 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 10 кіламетраў. А ў 1999 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 5 кіламетраў. А ў 2000 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 1 кіламетр. А ў 2001 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 100 кіламетраў. А ў 2002 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 50 кіламетраў. А ў 2003 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 10 кіламетраў. А ў 2004 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 5 кіламетраў. А ў 2005 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 1 кіламетр. А ў 2006 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 100 кіламетраў. А ў 2007 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 50 кіламетраў. А ў 2008 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 10 кіламетраў. А ў 2009 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 5 кіламетраў. А ў 2010 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 1 кіламетр. А ў 2011 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 100 кіламетраў. А ў 2012 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 50 кіламетраў. А ў 2013 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 10 кіламетраў. А ў 2014 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 5 кіламетраў. А ў 2015 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 1 кіламетр. А ў 2016 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 100 кіламетраў. А ў 2017 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 50 кіламетраў. А ў 2018 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 10 кіламетраў. А ў 2019 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 5 кіламетраў. А ў 2020 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 1 кіламетр. А ў 2021 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 100 кіламетраў. А ў 2022 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 50 кіламетраў. А ў 2023 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 10 кіламетраў. А ў 2024 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 5 кіламетраў. А ў 2025 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 1 кіламетр. А ў 2026 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 100 кіламетраў. А ў 2027 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 50 кіламетраў. А ў 2028 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 10 кіламетраў. А ў 2029 годзе ў Раубічах адбылася першая лыжная гонка на 5 кіламетра